Školitelský posudek na bakalářskou práci

Martin Varmuža

Verbonominální syntagmata v hindštině

(Verbonominal Syntagmas in Hindi)

Praha 2013, 52 s.

Tato bakalářská práce představuje přehledný popis verbonominálních výrazů, jednoho z nejrozšířenějších onomasiologických prostředků vyjádření slovesného děje v hindštině.

Práce je dobře strukturována a dost přehledná. Začíná stručným historickým popisem bádání evropských a indických lingvistů v oblasti tohoto jevů. Všímá si nejednotnost terminologie, která byla dosud používána. Dále vykládá formální morfologické a syntaktické podmínky vzniku těchto formací a výsledné sémantické a idiomatické vlastnosti. Podrobně rozebírá oba komponenty, jak jmenný, tak i slovesný, přičemž slovesné výrazy třídí podle tranzitivity (intranzitivní a tranzitivní). Zvláštní, tj. poslední, oddíl práce je věnován dvou typům verbonominálních slovesných výrazů, tj. gramatickým a metaforickým.

Deskripce zahrnuje základní charakteristiky a zvláštnosti popisovaného jevů a je dobře exemplifikována jazykovým materiálem, které diplomant čerpal z moderní hindské prózy a jiných literárních zdrojů, včetně internetových.

Na druhé straně tato bakalářská práce má některé formální, ale i metodologické nedostatky:

• Samotný cíl a záměr práce (s. 7) je uveden velmi stručně a ne zcela jasně.

• Na s. 17-18 je dost nepřijatelná formulace, kterou autor definuje role substantiva ve větě: „*N1 je podmět, N2 bude předmět a N3 bude také předmět. V češtině bychom rozlišili podle toho, v jakém pádu bude, N2 by byl předmět ve třetím pádu a N3 předmět ve čtvrtém pádu. V anglické odborné literatuře (Burton-Page 1957, s. 475) se používá pro N2 pojmu indirect object*.“

Symbolem N1 Martin Varmuža zde označuje podmět ve větě, zatímco na jiném místě (např. na s. 41) tímtéž označuje jeden ze dvou typů podstatných jmen.

• Na s. 19 tvrdí, že jsou „*oba prvky spojeny tak pevně, že se stávají jedním slovem*“, místo: slovesným výrazem, tj. syntagmatem. Obdobně na s. 23 VNS definuje jako lexikální jednotku, místo pojmenovací jednotky.

• Přeložené hindské věty, které uvádí jako příklady k určitým jevům, na některých místech začínají malým písmenem a jsou bez tečky na konci (viz s. s. 10, 12, 18, 19 v pozn. 4, 38, 39).

• Pro přepis hindského němého -*a*- je používán apostrof, ale na několika místech diplomant v tom není důsledný a tak ho vynechává, např. na s. 6, 11, 12 a 41 u tvarů: *kaṭnā, kāṭnā, kaṭvānā, karnā* a *caltī* atd.

• Slabinou práce je i jazyková stránka. Vyskytují se dost neobvykle formulace a výroky ne zcela přesného a jasného významu (podobně jako již zmíněná věta na s. 17-18).

Všechny tyto nedostatky snižuji hodnotu dobře koncipovaného a přehledného popisu hindských vebonominálních syntagmat. Bakalářská práce však splňuje základní kriteria a proto ji doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako velmi dobrou.

V Praze, 7. 6. 2013 Svetislav Kostić